

CHAPTER «STRATEGIC BUSINESS MANAGEMENT IN MODERN CONDITIONS: DIGITAL DEVELOPMENT TECHNOLOGIES»

DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-628-7-17>

Grygorii Azarenkov

*Candidate of Economic Sciences, Professor,
Professor at the Department of Accounting and Business Consulting
Simon Kuznets Kharkiv National University of Economics*

ACCOUNTING AND ANALYTICAL SUPPORT FOR STRATEGIC CONSULTING OF ENTERPRISES: CONCEPTUAL MODEL AND DIRECTIONS OF DEVELOPMENT IN THE DIGITAL ECONOMY

Summary

The scientific work examines the conceptual foundations of integrating accounting and analytical support into the strategic consulting system of an enterprise in the digital economy. The role of the accounting and analytical function as the intellectual core of strategic management, ensuring the informational consistency and scientific validity of management decisions, is defined. A conceptual model of integration is proposed, which provides for the interaction of three levels – information and accounting, analytical and interpretative, and consulting and strategic – within a single analytical framework. It has been proven that the effectiveness of strategic consulting is determined by the ability of the system to transform data into strategically relevant knowledge. It has been substantiated that digitalisation creates new opportunities for the development of an enterprise's analytical potential through the automation of information collection, processing and interpretation. The influence of intelligent technologies, in particular artificial intelligence, machine learning and cognitive analytics, on the improvement of forecasting and strategic consulting processes is revealed. It has been established that the digital analytical ecosystem forms a new management paradigm focused on continuous analytical support for strategic decisions. The results of the study are of theoretical importance for the further development of the scientific foundations of strategic consulting and of practical value for the formation of effective digital analytical management systems for enterprises.

Вступ

У сучасних умовах глобалізації, цифрової трансформації економіки та посилення конкурентного тиску на бізнес-середовище виникає об'єктивна необхідність переосмислення методологічних засад управління підприємствами. Одним із ключових векторів такої трансформації стає

інтеграція обліково-аналітичного забезпечення у систему стратегічного консалтингу, що формує новий рівень взаємодії між інформаційно-аналітичною інфраструктурою підприємства та процесами ухвалення стратегічних рішень. У цьому контексті обліково-аналітична система перестає бути виключно інструментом ретроспективного відображення господарських фактів, перетворюючись на інтелектуальну платформу для прогнозування, оцінювання ризиків і стратегічного позиціонування підприємства на ринку.

Актуальність обраної тематики зумовлена кількома взаємопов'язаними тенденціями. По-перше, у цифровій економіці відбувається зміщення акцентів від традиційного фінансового аналізу до комплексного аналітичного супроводу стратегічних рішень, що базується на великих даних, штучному інтелекті та предиктивній аналітиці. По-друге, посилення динаміки зовнішнього середовища бізнесу підвищує потребу у створенні інтегрованих механізмів інформаційного забезпечення стратегічного консалтингу, спроможних оперативно трансформувати облікові дані в аналітичні висновки, релевантні для стратегічного управління. По-третє, сучасні виклики економічного розвитку актуалізують необхідність формування інтелектуально-цифрового контуру управління, де обліково-аналітична інформація стає базою для формування корпоративної стратегії, інвестиційних рішень і консалтингових прогнозів.

Проблема інтеграції обліково-аналітичного забезпечення у систему стратегічного консалтингу має не лише теоретико-методологічний, а й практичний вимір. Її розв'язання сприятиме підвищенню рівня стратегічної адаптивності підприємств, ефективності використання ресурсів та формуванню аналітичних компетенцій нового покоління управлінців. Відтак, дослідження концептуальних засад зазначеної інтеграції є актуальним кроком у розвитку наукових основ стратегічного управління в умовах цифрової економіки, де інформаційний капітал стає вирішальним чинником конкурентоспроможності бізнесу.

Метою дослідження є теоретико-методологічне обґрунтування концептуальних засад інтеграції обліково-аналітичного забезпечення у систему стратегічного консалтингу підприємства, спрямоване на формування єдиного інтелектуально-аналітичного простору для підтримки процесів стратегічного управління в умовах цифрової трансформації бізнесу.

Розділ 1. Теоретичні основи обліково-аналітичного забезпечення та стратегічного консалтингу

У системі стратегічного управління підприємством обліково-аналітичне забезпечення посідає центральне, інтегруюче місце, оскільки саме воно забезпечує безперервність інформаційного потоку між етапами стратегічного циклу від діагностики та прогнозування до реалізації, контролю й коригування стратегічних рішень. Його роль не обмежується лише накопиченням чи документуванням фактів господарської діяльності; воно функціонує як багатовимірний інтелектуально-аналітичний простір, що перетворює масиви

даних у стратегічно релевантні знання, необхідні для формування адаптивної, випереджувальної моделі розвитку підприємства.

На початковій аналітико-діагностичній фазі стратегічного циклу, обліково-аналітичне забезпечення виконує роль основного джерела достовірної інформації про фінансовий стан, ресурсний потенціал, ефективність бізнес-процесів і структуру капіталу підприємства [2]. На цьому етапі воно створює основу для ідентифікації тенденцій, оцінювання ризиків і виявлення стратегічних розривів між поточним станом підприємства та бажаними параметрами його розвитку (рис. 1).

Аналітико-діагностична	- оцінка фінансово-економічного стану, структури ресурсів ринкових можливостей і загроз, визначення сильних і слабких сторін
Формування стратегічних альтернатив	- розроблення можливих сценаріїв розвитку підприємства з урахуванням обмежень ресурсів, прогнозів ринку
Стратегічного вибору	- визначення оптимальної стратегії на основі аналітичних критеріїв – ефективності, ризиковості, окупності та ін.
Стратегічного планування та бюджетного забезпечення	- розробка програм реалізації обраної стратегії, визначення ресурсних потреб, формування бюджетів і ключових показників
Реалізації стратегії	- практична імплементація стратегічних планів, управління проектами, координацію дій підрозділів
Стратегічного контролю та оцінювання результативності	- вимірювання досягнутих результатів, порівняння їх із запланованими показниками, визначення причин відхилень
Стратегічної корекції та оновлення	- аналіз досвіду реалізації стратегії, оновлення моделей, перегляд стратегічних цілей і запуск нового циклу стратегічного планування

Рис. 1. Основні фази стратегічного циклу підприємств

Джерело: авторська розробка

У фазі стратегічного моделювання та прогнозування обліково-аналітична система забезпечує формування сценаріїв розвитку на основі інтерпретації даних, отриманих із внутрішніх і зовнішніх джерел. Тут реалізується функція аналітичного прогнозування через оцінювання можливих варіантів реалізації стратегії, прогнозування динаміки ключових фінансових і нефінансових показників [5], моделювання впливу зовнішніх факторів. Таким чином, обліково-аналітичне забезпечення стає ядром інтелектуальної підтримки стратегічного вибору. На етапі прийняття та деталізації стратегії обліково-аналітична система виконує узгоджувальну функцію: вона перевіряє

співмірність стратегічних цілей із фінансовими можливостями підприємства, визначає структуру необхідних ресурсів, формує програмно-цільові бюджети та встановлює контрольні показники (KPI), що слугують індикаторами майбутньої результативності. Таким чином, відбувається перехід від концептуальної стратегії до її фінансово-аналітичного наповнення.

Під час реалізації стратегії обліково-аналітичне забезпечення здійснює моніторинг виконання стратегічних планів, оцінює ефективність використання ресурсів, виявляє відхилення фактичних результатів від запланованих і формує систему зворотних сигналів для оперативного реагування [13]. Його завдання полягає у забезпеченні прозорості управлінських процесів та своєчасному виявленні ризиків, що загрожують досягненню стратегічних орієнтирів. На завершальній фазі стратегічного циклу, а саме, контролінгово-аналітичній, обліково-аналітичне забезпечення трансформується у механізм стратегічного аудиту, спрямованого на оцінювання результативності прийнятих рішень, перевірку досягнення цільових показників і виявлення причин відхилень. Результати цього етапу формують інформаційну основу для нового циклу стратегічного планування, забезпечуючи безперервність і самонавчання системи управління.

Визначення місця обліково-аналітичного забезпечення у стратегічному циклі підприємства створює методологічне підґрунтя для подальшого розкриття сутності стратегічного консалтингу як системи практичної реалізації аналітичного потенціалу управління. Саме усвідомлення ролі обліково-аналітичної функції як інтелектуального ядра стратегічного процесу дає змогу глибше осмислити консалтинг не як зовнішню консультативну діяльність, а як інтегровану форму використання аналітичних ресурсів для формування, оцінювання й коригування стратегічних рішень. Теоретична база стратегічного консалтингу ґрунтується на синтезі міждисциплінарних концептів стратегічного менеджменту, економічної діагностики, організаційної поведінки та інституціонального аналізу, що дозволяє формувати цілісну методологію консалтингової підтримки управлінських рішень на рівні стратегічного розвитку підприємства.

У сучасному науковому дискурсі стратегічний консалтинг розглядається як вища форма консалтингової діяльності, що виходить за межі традиційного інструментарію оперативного управління і спрямована на формування довгострокових, адаптивних та інноваційно орієнтованих стратегій розвитку суб'єктів господарювання. Його теоретичні засади ґрунтуються на положеннях стратегічного менеджменту, зокрема на концепціях конкурентних переваг (М. Портер), ресурсно-компетентнісного підходу (Дж. Барні), а також на системному аналізі зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства. [8]

Стратегічний консалтинг, як специфічна форма інтелектуальної послуги, передбачає не лише надання рекомендацій, а й активну участь консультанта у процесі стратегічного планування, моделювання сценаріїв розвитку, оцінці ризиків та формуванні стратегічних альтернатив. Його методологія включає використання SWOT-аналізу, PESTLE-аналізу, бенчмаркінгу, стратегічного картування, а також інструментів системної динаміки та foresight-досліджень.

У науковій літературі стратегічний консалтинг трактується як інтегративна діяльність, що поєднує елементи аналітики, прогнозування, управлінського консультування [8] та організаційного розвитку. Його ключовими характеристиками [14] можна виокремити наступні: орієнтація на стратегічні цілі підприємства, а не на вирішення поточних проблем; високий рівень абстракції та складності аналітичних моделей [17], що використовуються; необхідність глибокого розуміння галузевої специфіки та макроекономічних тенденцій; використання міждисциплінарного підходу, що охоплює економіку, соціологію, психологію управління, інноватику та правові аспекти. З огляду на зростаючу складність бізнес-середовища, стратегічний консалтинг трансформується у самостійну індустрію, що характеризується високим рівнем професіоналізації, стандартизації послуг та формуванням авторських методик здійснення консалтингової діяльності. Його розвиток супроводжується інституціоналізацією професійних стандартів, сертифікацією консультантів, а також активною участю у формуванні стратегічної політики підприємств, галузей і навіть державних інституцій.

Зважаючи на специфічні особливості сутності стратегічного консалтингу, доцільно виокремити ключові його напрями. Одним із базових напрямів стратегічного консалтингу є діагностика стратегічного потенціалу підприємства, яка ґрунтується на комплексному аналізі ресурсної бази, структури капіталу, інноваційних можливостей і кадрового потенціалу. Цей напрям забезпечує формування аналітичної основи для вибору адекватної стратегії розвитку, що кореспондує з поточним та прогнозним станом зовнішнього середовища.

Важливе місце посідає консалтинг у сфері стратегічного планування та прогнозування, який полягає у розробленні системи довгострокових цілей, визначенні ключових показників ефективності (KPI) та сценаріїв розвитку підприємства. Цей напрям передбачає поєднання методів стратегічного аналізу, моделювання та ризик-менеджменту із застосуванням цифрових технологій прогнозування та аналітичних платформ підтримки прийняття рішень. Ще одним суттєвим складником виступає фінансово-економічний консалтинг стратегічного характеру, що зорієнтований на оптимізацію фінансової архітектури підприємства, структурування потоків капіталу, формування інвестиційної політики та підвищення ефективності використання фінансових ресурсів. У межах цього напрямку відбувається тісна інтеграція з обліково-аналітичним забезпеченням, адже саме фінансова інформація є базою для стратегічного вибору.

Не менш вагомим є інноваційно-технологічний консалтинг, покликаний забезпечити трансформацію бізнес-процесів на основі цифрових технологій [17], штучного інтелекту та автоматизованих систем управління. Його завдання полягає у створенні технологічних передумов для реалізації стратегічних ініціатив і формування гнучкої цифрової екосистеми підприємства. Окремим напрямом варто виокремити організаційно-управлінський консалтинг, що зосереджується на вдосконаленні структури управління, розвитку корпоративної культури, оптимізації розподілу функцій і

формуванні компетентнісних моделей персоналу [12]. Цей напрям сприяє підвищенню стратегічної спроможності підприємства через розвиток його внутрішнього потенціалу.

Завершальним, але не менш значущим напрямом виступає консалтинг у сфері сталого розвитку та соціально-етичної відповідальності бізнесу, який забезпечує формування стратегій, орієнтованих на збалансування економічних, екологічних і соціальних пріоритетів. Його інтеграція у загальну систему стратегічного управління сприяє підвищенню репутаційного капіталу підприємства та зміцненню довгострокових позицій на ринку. В таблиці 1 наведено систематизацію основних напрямів стратегічного консалтингу, інструментарію, що застосовується, та очікуваних результатів від його реалізації (табл. 1).

Таблиця 1

Узагальнення напрямів стратегічного консалтингу підприємства

Напрямок стратегічного консалтингу	Зміст та мета напрямку	Основний інструментарій	Очікувані результати для підприємства
1	2	3	4
Діагностика стратегічного потенціалу	Комплексна оцінка ресурсного, фінансового, кадрового та інноваційного потенціалу підприємства з метою виявлення резервів стратегічного зростання	SWOT-аналіз, GAP-аналіз, фінансово-економічна діагностика, аналіз стратегічних позицій	Визначення сильних і слабких сторін підприємства, формування базових стратегічних орієнтирів
Стратегічне планування та прогнозування	Формування системи довгострокових цілей, стратегічних сценаріїв і моделей розвитку	PESTEL-аналіз, моделювання сценаріїв, BSC (Balanced Scorecard), прогнозування з використанням BI-систем	Визначення оптимальної стратегії розвитку, підвищення узгодженості між стратегічними цілями та ресурсними можливостями
Фінансово-економічний консалтинг	Оптимізація фінансової структури, розроблення інвестиційної політики та підвищення ефективності використання ресурсів	Аналіз фінансових коефіцієнтів, моделі Cash Flow, EVA, CVP-аналіз, оцінка вартості бізнесу	Збалансування фінансових потоків, зростання фінансової стійкості, підвищення капіталізації підприємства
Інноваційно-технологічний консалтинг	Розроблення стратегії цифрової трансформації бізнесу, впровадження інноваційних технологій у бізнес-процеси	Технологічне аудитування, аналіз життєвого циклу інновацій, цифрові платформи, AI та ERP-системи	Підвищення продуктивності, автоматизація управління, створення гнучкої інноваційної екосистеми

Продовження Таблиці 1

1	2	3	4
Організаційно-управлінський консалтинг	Оптимізація управлінських структур, розвиток корпоративного управління, удосконалення кадрової політики	Моделювання організаційних структур, competency-based management, KPI, оцінка ефективності управлінських рішень	Зростання управлінської ефективності, формування адаптивної структури, підвищення мотивації персоналу
Консалтинг зі сталого розвитку та соціально-етичної відповідальності	Інтеграція принципів сталого розвитку, екологічної безпеки й корпоративної етики у стратегію підприємства	ESG-аналіз, оцінка соціального впливу, нефінансова звітність, stakeholder management	Зміцнення репутаційного капіталу, підвищення довіри стейкхолдерів, гармонізація економічних і соціальних цілей
Інтегрований аналітично-консалтинговий супровід	Формування системного обліково-аналітичного базису для стратегічного консалтингу в умовах цифрової економіки	Data-driven analytics, BI-платформи, інтегровані інформаційні системи, штучний інтелект	Підвищення релевантності стратегічних рішень, скорочення інформаційних ризиків, перехід до проактивного управління

Джерело: розроблено авторами

Так, стратегічний консалтинг постає не як окрема управлінська функція, а як комплексна аналітико-інтелектуальна система, що забезпечує формування та реалізацію стратегічних рішень на основі достовірної, релевантної та системно інтерпретованої інформації. Саме інтеграція обліково-аналітичного забезпечення в ці напрями створює передумови для перетворення консалтингу на ключовий інструмент стратегічної адаптації підприємства до викликів цифрової економіки.

Розділ 2. Концептуальна модель інтеграції обліково-аналітичного забезпечення у систему стратегічного консалтингу підприємства

Сучасна парадигма стратегічного управління підприємством ґрунтується на усвідомленні того, що ефективність стратегічних рішень безпосередньо залежить від якості, повноти та аналітичної інтерпретації інформаційних ресурсів. У цьому контексті обліково-аналітичне забезпечення виступає не лише технічною чи інформаційною підсистемою, а системоутворювальним елементом інтелектуальної інфраструктури стратегічного консалтингу. Його інтеграція створює передумови для формування єдиного аналітичного середовища, де інформація з різних підсистем підприємства трансформується у стратегічні знання.

Структурно-змістова побудова концептуальної моделі базується на трьох взаємопов'язаних блоках, які відображають логіку аналітико-консалтингового процесу:

Інформаційно-обліковий блок формує базу первинних та агрегованих даних про діяльність підприємства. Він охоплює фінансовий, управлінський, податковий, статистичний та нефінансовий облік, забезпечуючи комплексне відображення господарських процесів. Його функція полягає у зборі, структуризації та попередній верифікації інформації, що становить аналітичну основу стратегічного аналізу.

Аналітично-інтерпретаційний блок спрямований на здійснення трансформації облікових даних у стратегічно значущі показники. Основна мета цього етапу полягає у перетворенні даних на аналітичні індикатори, релевантні до стратегічних цілей підприємства [3]. У цьому блоці зосереджено інструментарій економіко-математичного моделювання, факторного та порівняльного аналізу, оцінювання ризиків і прогнозування.

В свою чергу, консалтингово-рекомендаційний блок забезпечує аналітичну підтримку прийняття стратегічних рішень. Він акумулює результати попередніх етапів, формує рекомендації щодо вибору стратегічних альтернатив, визначення напрямів інвестицій, оптимізації бізнес-моделі та управління ризиками. Цей блок є ключовим елементом зв'язку між аналітичними висновками та управлінською практикою.

Процес інтеграції обліково-аналітичного забезпечення у стратегічний консалтинг реалізується через низку механізмів, зокрема інформаційно-комунікаційний [6], аналітико-прогностичний, організаційно-методичний та інноваційно-технологічний. Інформаційно-комунікаційний механізм забезпечує автоматизований обмін даними між обліковими системами та консалтинговими інструментами на основі цифрових платформ (ERP, BI, CRM, AI-аналітика) [9]. Аналітико-прогностичний механізм поєднує ретроспективний аналіз із прогностичним моделюванням для виявлення трендів, ризиків і стратегічних можливостей.

Організаційно-методичний інструментарій дозволяє визначати стандарти, процедури й методологію використання обліково-аналітичної інформації у процесах консалтингової діяльності. Використання технологій штучного інтелекту, машинного навчання, хмарних сервісів і великих даних для підвищення точності та швидкості аналітичних обчислень можливо через застосування інноваційно-технологічного механізму.

Одним з обов'язкових компонент концептуальної моделі інтеграції обліково-аналітичного забезпечення у систему стратегічного консалтингу підприємства є логіка послідовності функціонування моделі.

Функціонування інтегрованої системи обліково-аналітичного забезпечення стратегічного консалтингу ґрунтується на послідовному відтворенні ітераційного циклу, у межах якого інформація трансформується із первинних даних у стратегічні знання, а далі у практичні управлінські рішення. Така логіка відповідає концепції безперервного аналітичного контуру, де кожна фаза є не лише завершенням попередньої, а й підґрунтям для її повторного

вдосконалення, що забезпечує еволюційний розвиток аналітичної системи підприємства. Першим етапом виступає збір даних, який передбачає акумуляцію облікової, статистичної, фінансової та нефінансової інформації з внутрішніх і зовнішніх джерел. Його завданням є створення репрезентативного інформаційного поля, здатного відобразити всі суттєві аспекти діяльності підприємства. На цьому етапі формується первинна база знань, що слугує відправною точкою для подальших аналітичних перетворень. Другим етапом є стандартизація й уніфікація інформації, у межах якої відбувається очищення, класифікація та гармонізація даних відповідно до єдиних принципів та форматів аналітичної обробки. Цей процес забезпечує методологічну сумісність показників, усуває дублювання інформації та формує основу для її подальшої інтеграції в аналітичні модулі системи. Стандартизація виступає гарантом достовірності й порівнянності даних, що особливо важливо для побудови аналітичних моделей стратегічного прогнозування.

Третім етапом стає аналітична обробка та інтерпретація, що полягає у використанні інструментів економіко-математичного моделювання, факторного, кореляційного, порівняльного й ризик-аналізу з метою перетворення масиву даних у змістовні аналітичні індикатори. На цій фазі здійснюється виявлення закономірностей, тенденцій і детермінант, що визначають стратегічні перспективи підприємства [3]. Саме цей етап формує аналітичний фундамент консалтингової підтримки стратегічних рішень. Четвертий етап має синтетичний характер, оскільки це формування аналітичних висновків. Його сутність полягає в узагальненні результатів аналізу та їх перетворенні у концептуально цілісні висновки [10], що пояснюють причинно-наслідкові зв'язки між внутрішніми параметрами діяльності підприємства та зовнішніми умовами функціонування. Аналітичні висновки є не кінцевим продуктом, а інформаційною базою для наступної фази, а саме, розроблення стратегічних рекомендацій. Відповідно, п'ятим етапом стає розроблення стратегічних рекомендацій, що передбачає інтеграцію аналітичних висновків у процес стратегічного консалтингу. На цьому рівні формуються пропозиції щодо оптимізації фінансової політики, структури капіталу, інвестиційних пріоритетів, управлінських механізмів та інноваційних рішень. Таким чином, аналітична інформація набуває прикладного значення, стаючи безпосереднім інструментом стратегічного управління.

Завершальним етапом в послідовності функціонування моделі стає підтримка реалізації та моніторинг результатів. Цей етап завершує функціональний цикл, проте не замикає його остаточно, оскільки включає елементи зворотного зв'язку. На цьому етапі здійснюється оцінювання ефективності реалізованих стратегічних рішень, виявлення відхилень від запланованих орієнтирів і корекція аналітичних моделей на основі отриманих результатів [4]. Ця фаза забезпечує самооновлення системи, перетворюючи її з лінійного механізму обробки даних у динамічну адаптивну структуру, що розвивається синхронно зі зміною стратегічних пріоритетів підприємства.

Таким чином, логічна послідовність функціонування моделі відображає циклічну взаємозалежність між інформаційним, аналітичним і консалтинговим

контурами, де кожна фаза є водночас і наслідком, і передумовою іншої. Її ітеративний характер передбачає постійне оновлення аналітичних баз із урахуванням нових стратегічних орієнтирів підприємства та гарантує здатність системи до безперервного удосконалення, підвищення точності прогнозів і гнучкості стратегічного реагування, що є визначальними передумовами формування стійкої конкурентної позиції підприємства в умовах цифрової економіки.

Інтегрована модель ґрунтується на принципах системності, релевантності, адаптивності та інтерактивності. Її головна ідея полягає у перетворенні обліково-аналітичного забезпечення з інструменту обліку минулих подій на динамічний інтелектуальний механізм, що забезпечує стратегічне передбачення, прогнозування й консалтингову підтримку управлінських рішень. Така модель не лише підвищує якість стратегічного управління, але й створює основу для формування data-driven управлінської культури, у межах якої аналітика виступає ключовим чинником стійкого розвитку підприємства.

Інформаційно-обліковий рівень концептуальної моделі інтеграції обліково-аналітичного забезпечення у систему стратегічного консалтингу підприємства виконує фундаментальну функцію, створює базисну інформаційну платформу, на якій вибудовується вся аналітична та консалтингова архітектура управління. Його призначення полягає у забезпеченні систематизованого, достовірного й уніфікованого відображення господарських процесів, що становить вихідну точку для формування стратегічних рішень та аналітичних моделей прогнозного характеру. На цьому рівні формується інтегрований інформаційний простір підприємства, який акумулює облікові дані з різних підсистем: фінансового, управлінського, податкового, статистичного та нефінансового обліку, включно з екологічними, соціальними та управлінськими (ESG) показниками. Завдяки цьому створюється єдина цифрова структура даних, у межах якої забезпечується їх повнота, релевантність і структурна узгодженість.

Функціональна місія інформаційно-облікового рівня полягає у трансляції первинних фактів господарської діяльності у стандартизовану інформацію, придатну для подальшої аналітичної інтерпретації. Саме на цьому етапі відбувається кодифікація даних, їхня класифікація за видами ресурсів, процесів і результатів, а також початкова верифікація достовірності. Інформаційно-обліковий рівень виступає своєрідним «фільтром якості» даних, оскільки забезпечує контроль за їх повнотою, несуперечливістю й відповідністю установленим стандартам звітності та управлінської інформації.

Ключовою функцією цього рівня є інституціоналізація інформаційної дисципліни підприємства, що передбачає розробку єдиних принципів і процедур збору, реєстрації та архівації даних. У межах цієї функції формуються базові реєстри, інформаційні масиви, довідники і метадані, які стають основою для побудови багатовимірної аналітичної системи. Такий підхід забезпечує спадкоємність і сумісність даних між різними часовими періодами та структурними підрозділами. Окрім накопичувальної функції, інформаційно-обліковий рівень виконує й координаційну функцію, забезпечуючи

синхронізацію потоків інформації між обліковими, фінансовими, операційними та консалтинговими підсистемами. Це дозволяє усунути дублювання, мінімізувати інформаційні розриви та забезпечити цілісність інформаційного ланцюга у межах стратегічного управління.

Таким чином, інформаційно-обліковий рівень виступає первинною ланкою аналітичного контуру, що гарантує точність, достовірність і структурну впорядкованість інформаційних потоків. Його ефективне функціонування визначає якість аналітичних висновків і стратегічних рекомендацій, а отже формує інформаційну спроможність підприємства до обґрунтованого, адаптивного та науково підкріпленого стратегічного управління.

Другий рівень концептуальної моделі інтеграції обліково-аналітичного забезпечення у систему стратегічного консалтингу підприємства є аналітико-інтерпретаційний рівень, який виконує ключову трансформаційну роль, оскільки саме на цьому етапі відбувається перетворення масиву первинних облікових даних у стратегічно релевантну інформацію. Його призначення полягає у наданні зібраних і стандартизованих інформації аналітичного змісту, тобто у її переосмисленні, систематизації та кількісно-якісному оцінюванні для виявлення закономірностей, детермінант і тенденцій, що визначають стратегічну динаміку розвитку підприємства. Цей рівень функціонує як інтелектуальний центр аналітичної обробки даних, де здійснюється інтерпретація економічної інформації шляхом застосування комплексного інструментарію, зокрема економіко-математичного моделювання, факторного, кореляційного, регресійного, сценарного, ризик-орієнтованого та порівняльного аналізу. Результатом цієї аналітичної взаємодії є формування глибинних висновків, що дозволяють оцінити ефективність стратегічних альтернатив, виявити причини відхилень у показниках діяльності та визначити стратегічні вектори підвищення результативності.

Функціональне призначення аналітико-інтерпретаційного рівня полягає у забезпеченні когнітивного переходу від даних до знань, що є базовою умовою для формування стратегічних рішень. На цьому рівні аналітична система підприємства не лише опрацьовує інформацію, а й створює інтелектуальні моделі, здатні прогнозувати наслідки управлінських дій, оцінювати можливі ризики та забезпечувати багатофакторне бачення стратегічних процесів.

До основних функцій аналітико-інтерпретаційного рівня належать: діагностична, яка спрямована на виявлення стану внутрішнього середовища підприємства та аналіз його взаємозв'язків із зовнішніми чинниками; оцінювальна, яка забезпечує кількісну інтерпретацію стратегічних параметрів діяльності та порівняння їх із еталонними або прогнозними величинами; прогностична, що орієнтована на моделювання майбутніх сценаріїв розвитку з урахуванням варіативності ринкових і фінансових умов; інтерпретаційна, яка полягає у смисловому узагальненні отриманих результатів і формуванні аналітичних висновків для консалтингових рішень; а також візуалізаційна, що забезпечує подання результатів аналізу у зрозумілому та структурованому форматі (дашборди, ВІ-звіти, інтерактивні панелі), сприяючи прозорості прийняття стратегічних рішень.

Особливістю цього рівня є його інтерактивність і зворотність: результати аналітичної обробки не лише передаються далі у консалтингово-стратегічний рівень, але й повертаються до інформаційно-облікового рівня у вигляді уточнених параметрів збору даних, що створює ефект самооновлення аналітичної системи. Таким чином, аналітико-інтерпретаційний рівень виступає когнітивним ядром моделі, яке забезпечує інтелектуальну цілісність процесу стратегічного консалтингу, трансформуючи облікову інформацію у стратегічно значущі знання, необхідні для прийняття обґрунтованих управлінських рішень.

Консалтингово-стратегічний рівень концептуальної моделі інтеграції обліково-аналітичного забезпечення у систему стратегічного консалтингу підприємства становить її найвищу когнітивно-управлінську ланку, у межах якої відбувається перетворення аналітичних результатів у стратегічні рішення, рекомендації та механізми їх практичної реалізації. Його призначення полягає у забезпеченні інтелектуального супроводу процесу стратегічного управління через трансляцію аналітично обґрунтованих висновків у площину управлінських дій, стратегічного планування й організаційного розвитку підприємства. Цей рівень функціонує як система консалтингової інтерпретації аналітичних знань, у межах якої формується комплекс стратегічних альтернатив, здійснюється їх оцінювання за критеріями доцільності, ризиковості та ресурсної відповідності, а також розробляються рекомендації щодо вибору оптимальної моделі розвитку. Консалтингово-стратегічний рівень є тим етапом, де аналітика переходить у практику, де знання, отримані в попередніх рівнях, набувають управлінського виміру через стратегічне консультування, планування й прогнозування.

Основними функціями консалтингово-стратегічного рівня доцільно виділити концептуально-формуючу, що полягає у побудові системи стратегічних пріоритетів підприємства, визначенні довгострокових цілей і траєкторій розвитку, виходячи з аналітичних висновків попереднього рівня; сценарно-прогностичну, яка спрямована на формування альтернативних варіантів стратегічного розвитку із застосуванням моделей прогнозування, оцінки ризиків і ймовірнісного аналізу; рекомендаційно-консалтингову, що передбачає підготовку стратегічних рішень і пропозицій для управлінського персоналу, зокрема щодо інвестиційної політики, структури капіталу, фінансової стратегії, інноваційної активності та організаційної трансформації; координаційно-імплементаційну, яка забезпечує узгодженість дій структурних підрозділів підприємства під час реалізації стратегічних рішень, інтегруючи аналітичні результати у систему практичного управління; а також контрольно-моніторингову, яка орієнтована на оцінювання ефективності впроваджених стратегічних ініціатив і забезпечення зворотного зв'язку з аналітичним рівнем для коригування стратегічних орієнтирів.

Особливістю цього рівня є його інституційна завершеність: він виступає не лише кінцевою фазою аналітичного процесу, а й початковою ланкою нового стратегічного циклу. Результати консалтингово-стратегічного рівня формують основу для оновлення інформаційно-облікових даних і вдосконалення

аналітичних моделей, створюючи замкнений, але динамічний контур стратегічного управління.

Отже, консалтингово-стратегічний рівень виконує роль стратегічного інтегратора, який поєднує аналітичні висновки з практикою управління, забезпечуючи підприємству здатність до обґрунтованого вибору стратегічних рішень, підвищення конкурентоспроможності та формування стійких довгострокових переваг у мінливому економічному середовищі.

У контексті еволюції сучасних парадигм управлінського дискурсу, концептуальна модель обліково-аналітичного забезпечення постає як інтелектуальна конструкція, що синтезує теоретичні засади обліку, аналітики та стратегічного консалтингу, з метою забезпечення синергетичного ефекту в процесах прийняття рішень на підприємстві. З огляду на те, що традиційні підходи до обліку часто обмежуються ретроспективним фіксуванням подій, пропонується модель акцентує увагу на її трансформації в проактивний інструментарій, який, інтегруючись у систему стратегічного консалтингу, сприяє не лише діагностиці поточного стану, але й прогнозуванню траєкторій розвитку в умовах невизначеності зовнішнього середовища. Ця інтеграція, по суті, репрезентує перехід від ізольованих функціональних модулів до холістичного комплексу, де обліково-аналітичне забезпечення виступає як каталізатор для генерування стратегічних інсайтів, спираючись на принципи системного аналізу та теорії стейкхолдерів [2].

З теоретичної перспективи, концептуальна модель обліково-аналітичного забезпечення у контексті стратегічного консалтингу ґрунтується на синтезі ідей стратегічного управлінського обліку, які, еволюціонуючи від класичних моделей типу Balanced Scorecard (BSC) Каплана та Нортон, охоплюють ширший спектр аналітичних інструментів, включаючи предиктивну аналітику та моделі на основі великих даних. У цьому сенсі, обліково-аналітичне забезпечення трактується не як статична структура, а як динамічна система, що інтегрує елементи фінансового, управлінського та операційного обліку з аналітичними процедурами, спрямованими на обґрунтування стратегій. Зокрема, враховуючи еволюцію теоретичних підходів, модель передбачає адаптацію до нормативно-правових рамок, таких як Міжнародні стандарти фінансової звітності, які, у поєднанні з національними регуляціями, формують основу для забезпечення достовірності даних. Більше того, інтеграційний аспект моделі спирається на концепцію Resources-Events-Agents (REA), яка моделює бізнес-процеси як мережу взаємопов'язаних ресурсів, подій та агентів, тим самим забезпечуючи перехід від лінійного обліку до мережевого аналізу, що є критично важливим для стратегічного консалтингу в умовах цифрової трансформації. Такий підхід, з одного боку, враховує внутрішні організаційні фактори, а з іншого, зовнішні впливи, подібно до PESTLE-аналізу, де обліково-аналітичне забезпечення стає мостом між емпіричними даними та стратегічними гіпотезами [15].

У рамках цієї концептуальної моделі, можна виокремити низку взаємопов'язаних компонентів, які, у своїй сукупності, формують замкнутий цикл інформаційного забезпечення. По-перше, вхідні елементи (inputs)

охоплюють агреговані дані з облікових реєстрів від балансових звітів та рахунків прибутків і збитків до деталізованих метрик активів та зобов'язань, доповнені зовнішніми індикаторами, такими як ринкові тренди чи конкурентні бенчмарки, що збираються через автоматизовані інтерфейси на кшталт API або хмарних платформ. Далі, процесорний блок передбачає трансформацію цих даних за допомогою аналітичних алгоритмів: від розрахунку ключових показників ефективності, таких як ROI чи EBITDA, до застосування стохастичних моделей, на зразок симуляції Монте-Карло, для оцінки стратегічних ризиків [4]. Інтеграція з консалтинговими фреймворками, зокрема з циклом PDCA (Plan-Do-Check-Act), дозволяє обліково-аналітичному забезпеченню генерувати не лише описові, але й прескриптивні рекомендації, де дані з обліку безпосередньо живлять стратегічні сценарії [6]. Нарешті, вихідні елементи матеріалізуються у формі стратегічних звітів та рекомендацій, які, у свою чергу, ініціюють зворотний зв'язок, забезпечуючи ітеративне вдосконалення моделі через корекцію облікових політик у відповідь на результати консалтингу. Така структура, по суті, трансформує обліково-аналітичне забезпечення з допоміжної підсистеми в інтегральну складову стратегічного управління, де акцент робиться на адаптивності до мінливих умов.

Інтеграція концептуальної моделі обліково-аналітичного забезпечення у систему стратегічного консалтингу відбувається поетапно, формуючи циклічний процес, що поєднує діагностику, розробку, впровадження та моніторинг [15]. Спочатку, на етапі діагностики, здійснюється аудит наявної системи обліково-аналітичного забезпечення, з виявленням прогалин у даних та їх відповідності стратегічним цілям, що часто супроводжується SWOT-аналізом, де облікові метрики слугують емпіричною базою. Далі, розробка інтегрованої моделі передбачає створення гібридних систем, наприклад, на базі ERP-платформ, де обліково-аналітичне забезпечення поєднується з інструментами бізнес-аналітики для генерування прескриптивних інсайтів. Впровадження, у свою чергу, включає навчання персоналу та пілотне тестування, скажімо, на стратегіях розвитку основних засобів, де дані про амортизацію інтегруються з консалтинговими моделями для оптимізації інвестицій. Моніторинг забезпечується через постійне відстеження KPI з урахуванням ризиків, а еволюція моделі, адаптацією до новітніх тенденцій, таких як впровадження штучного інтелекту чи блокчейну для реального часу аналізу. Цей процес, зрештою, не є лінійним, а радше ітеративним, де кожна ітерація посилює стійкість підприємства до зовнішніх шоків.

Розділ 3. Розвиток обліково-аналітичного забезпечення стратегічного консалтингу в умовах цифрової економіки»

Цифрова економіка постає сучасною системною формацією господарювання, у межах якої створення, обмін і використання економічної цінності дедалі більше залежать від цифрових технологій, даних та інтелектуальних аналітичних інструментів. Вона формує новий тип економічного простору, де інформація та знання стають базовими факторами

виробництва, а технологічна інтеграція визначає конкурентоспроможність і динаміку розвитку підприємств. У таких умовах традиційні підходи до стратегічного управління зазнають докорінної трансформації, оскільки ефективність управлінських рішень тепер зумовлюється не лише раціональністю ресурсного розподілу, а й здатністю підприємства оперувати цифровими активами, аналітичними платформами та даними як стратегічним капіталом. Цифрова економіка змінює природу стратегічного управління, замість класичних моделей прогнозування, що базуються на агрегованих даних минулого періоду, управлінські рішення формуються на підставі алгоритмічної аналітики, здатної виявляти приховані закономірності, моделювати сценарії майбутнього [7] й оцінювати ризики з високим рівнем точності. Така еволюція зумовлює перехід від концепції стратегічного планування до концепції цифрового стратегічного мислення, орієнтованого на адаптивність, швидкість реагування та інтеграцію технологічних інновацій у стратегічні цикли підприємства.

Трансформація стратегічного управління у цифровій економіці передбачає формування інтелектуально-аналітичної інфраструктури, у межах якої ключовим ресурсом стають не матеріальні активи, а дані, алгоритми й аналітичні моделі. Саме цифрові інструменти, як то системи бізнес-аналітики (BI), машинного навчання, штучного інтелекту, хмарних обчислень і блокчейн-технологій, тощо створюють основу для перетворення стратегічного процесу на безперервний, самонавчальний цикл. У такій системі управління аналітика перестає бути лише засобом ретроспективного оцінювання і набуває ролі передбачувального механізму, що формує альтернативи розвитку ще до виникнення управлінських проблем.

Висока турбулентність і технологічна гібридність вимагають від підприємств підвищення стратегічної гнучкості та адаптивності що у свою чергу, зумовлює необхідність інтеграції систем обліково-аналітичного забезпечення у стратегічні контури управління, адже лише за умови оперативного доступу до релевантних даних можлива швидка реакція на зміни у зовнішньому середовищі [11]. Крім того, цифрова економіка змінює саму логіку взаємодії між суб'єктами господарювання, замість лінійних виробничих і управлінських структур формуються мережеві бізнес-екосистеми, у межах яких стратегічне управління базується на взаємозалежності та взаємній прозорості учасників. Це вимагає від підприємств нового типу стратегічної компетентності, здатності інтегруватися у міжорганізаційні аналітичні простори, використовувати відкриті дані, цифрові платформи й інтелектуальні сервіси для координації дій у реальному часі.

Цифровізація зумовлює перехід від традиційних, лінійно-інформаційних форм збору та обробки даних до інтегрованих аналітичних середовищ, здатних забезпечити багатовимірне, динамічне та прогнозне бачення діяльності підприємства. Завдяки технологіям штучного інтелекту, машинного навчання, обробки великих даних (Big Data) та інтелектуальної візуалізації відбувається якісне оновлення способів формування аналітичних висновків: вони стають не результатом послідовних арифметичних операцій, а продуктом глибинного

алгоритмічного аналізу закономірностей [10]. Це дозволяє консалтинговим системам не лише відстежувати відхилення у поточних показниках, а й передбачати траєкторії розвитку підприємства за різних сценаріїв зовнішнього середовища. Ключовим елементом трансформації доцільно визначити інтеграцію цифрових технологій у процеси формування обліково-аналітичної інформації, що забезпечує її оперативність, точність і стандартизованість. Використання корпоративних ERP-платформ, BI-систем, CRM- та SCM-рішень створює єдиний інформаційний простір підприємства, у межах якого забезпечується автоматизований обмін даними між підсистемами обліку, аналізу та стратегічного планування. Така інтеграція дає змогу знизити інформаційні втрати, усунути дублювання показників і створити цифрову аналітичну континуальність, коли стратегічне рішення ґрунтується на даних, що постійно оновлюються в реальному часі.

Важливою складовою трансформаційного процесу є переосмислення ролі аналітичного персоналу, який переходить від виконання технічних функцій збору даних до виконання когнітивно-консультаційних завдань, пов'язаних із тлумаченням алгоритмічних результатів і розробкою стратегічних сценаріїв. У цьому контексті формується новий тип фахівця, аналітик-консультант цифрової доби, який поєднує компетенції у сфері фінансового аналізу, інформаційних технологій і стратегічного мислення.

Використання інтелектуальних технологій у забезпеченні стратегічного консалтингу підприємства стають ключовим каталізатором розвитку, змінюючи не лише технічні можливості аналітики [11], а й методологічну сутність стратегічного консалтингу. Використання штучного інтелекту, когнітивних алгоритмів, машинного навчання та нейромереж відкриває нові горизонти у здатності підприємства аналізувати складні системи взаємозалежностей, прогнозувати поведінку ринку та моделювати оптимальні траєкторії розвитку. У стратегічному консалтингу такі технології формують основу для переходу від емпіричного аналізу до інтелектуального передбачення, де рішення базуються на багаторівневих логіко-аналітичних моделях.

Інтелектуалізація стратегічного консалтингу відбувається за кількома напрямками. По-перше, штучний інтелект забезпечує автоматичну обробку великих масивів структурованих і неструктурованих даних, що дає змогу консультантам виявляти приховані закономірності, які недоступні традиційним методам аналізу. По-друге, машинне навчання дозволяє системам навчатися на основі історичних даних, підвищуючи точність прогнозів і рекомендацій у міру накопичення інформації. По-третє, когнітивні аналітичні системи забезпечують можливість симулювання сценаріїв і побудови гіпотетичних моделей поведінки підприємства в умовах змін зовнішнього середовища.

Застосування інтелектуальних технологій сприяє формуванню нової форми консалтингу, як от *intelligent consulting*, де аналітичні висновки створюються не лише людиною, а й алгоритмами, що діють у симбіозі з експертним судженням консультанта. У межах такої системи стратегічні рішення спираються на комплексну оцінку багатofакторних залежностей [15], ризиків і можливостей

у режимі реального часу. Це підвищує адаптивність управлінських реакцій і забезпечує стійкість підприємства до зовнішніх шоків. Разом із тим, інтелектуалізація стратегічного консалтингу висуває нові етичні та методологічні вимоги: необхідність забезпечення прозорості алгоритмів, запобігання маніпуляціям з даними, гарантування конфіденційності та коректності інтерпретацій. Тому сучасна аналітична система повинна бути не лише технологічно досконалою, а й методологічно збалансованою, такою, що поєднує аналітичну логіку машинного аналізу з експертною інтуїцією людини.

Використання інтелектуальних технологій у стратегічному консалтингу формує нову парадигму управлінського мислення, у межах якої стратегічна аналітика набуває властивостей самонавчання, самокорекції та прогностичної чутливості. Це дозволяє підприємству не лише швидше адаптуватися до мінливих умов цифрової економіки, а й формувати стратегічну випереджувальність, здатність передбачати зміни й реагувати на них до того, як вони набудуть кризового характеру. У результаті стратегічний консалтинг перетворюється з реактивного інструменту підтримки управління на інтелектуальну платформу стратегічного передбачення розвитку підприємства.

Еволюція управлінських технологій в умовах глобальної цифровізації, зміна ролі інформації у прийнятті рішень та зростання значення аналітики як інтелектуального ресурсу стратегічного розвитку підприємства, все це створює передумови для подальшого розвитку обліково-аналітичного забезпечення стратегічного консалтингу [7]. Майбутнє обліково-аналітичного забезпечення безпосередньо пов'язане з поглибленням цифрової інтеграції, інтелектуалізацією аналітичних процесів і становленням нової архітекτονіки стратегічного консалтингу.

У контексті цифрової економіки подальший розвиток обліково-аналітичного забезпечення спрямовуватиметься на повну автоматизацію та алгоритмізацію аналітичних процедур, що дозволить переходити від постфактум-аналізу до безперервного моніторингу ключових стратегічних індикаторів у режимі реального часу. Такі зміни зумовлять перехід до моделі *continuous intelligence*, безперервної аналітичної взаємодії, у якій кожна управлінська дія ґрунтується на динамічно оновлюваних даних. Завдяки цьому обліково-аналітична система набуде властивостей гнучкості, адаптивності та прогностичної чутливості, що забезпечить випереджальне управління ризиками та можливостями. Одним із провідних напрямів розвитку стає інтеграція технологій штучного інтелекту, машинного навчання та когнітивної аналітики у структуру аналітичних підсистем підприємства. Вони створюватимуть умови для побудови самонавчальних аналітичних моделей, здатних ідентифікувати закономірності, генерувати сценарії стратегічного розвитку та формувати консультативні рекомендації без прямого втручання людини. Такі системи забезпечать перехід від традиційного аналізу «за показниками» до стратегічного передбачення, заснованого на моделюванні поведінкових патернів ринку, конкурентного середовища та внутрішніх ресурсних потоків.

Важливою тенденцією стане формування аналітично-консалтингових екосистем нового покоління, які поєднуватимуть різні інформаційні

платформи, відкриті бази даних, цифрові сервіси та штучний інтелект у єдиному інформаційному середовищі. Такі екосистеми забезпечать прозору взаємодію між підприємствами, консультантами та зовнішніми стейкхолдерами, створюючи ефект синергії через обмін даними, алгоритмами та аналітичними моделями. Це приведе до формування нової інституційної моделі стратегічного консалтингу, collaborative consulting, заснованої на відкритості, взаємодії та колективному інтелекті.

Подальший розвиток також буде орієнтований на посилення ролі аналітичної безпеки та надійності даних. У цифровому середовищі, де аналітика спирається на великі обсяги інформації, підвищується ризик маніпуляцій, кіберзагроз і алгоритмічних спотворень. Тому перспективною стане розбудова системи digital trust accounting, яка поєднуватиме блокчейн-технології, смарт-контракти та інструменти кіберзахисту для забезпечення цілісності, автентичності та перевірюваності даних, що використовуються у стратегічному консалтингу. Особливе значення набуватиме інституціоналізація нових професійних компетентностей, пов'язаних із цифровим аналітичним консалтингом. Формуватиметься новий тип фахівця, як digital strategy analyst-consultant, який поєднує глибоке розуміння фінансово-економічних процесів із знаннями у сфері штучного інтелекту, аналітичного моделювання, інформаційної безпеки та стратегічного мислення. Підготовка таких спеціалістів стане ключовою передумовою ефективного впровадження інтелектуальних аналітичних систем у практику управління.

У перспективі система обліково-аналітичного забезпечення стратегічного консалтингу еволюціонуватиме в напрямі глобальної інтеграції цифрових платформ, створення хмарних середовищ, у яких аналітичні моделі, дані й консультаційні сервіси будуть доступні у форматі спільного використання. Це відкриє можливість для побудови міжнародних мереж стратегічного консалтингу, заснованих на стандартизованих аналітичних протоколах і спільному доступі до аналітичних ресурсів. Перспективи розвитку обліково-аналітичного забезпечення стратегічного консалтингу в цифровій економіці полягають у переході до інтелектуально-мережевої моделі стратегічного управління, у якій аналітика виступає не допоміжним елементом, а основним драйвером стратегічного мислення. Така система забезпечить підприємствам здатність не лише оперативно реагувати на зовнішні зміни, а й формувати власну траєкторію розвитку, ґрунтуючись на аналітично підтверджених, прогностно вивірених рішеннях. У довгостроковій перспективі це означатиме становлення нової епохи стратегічного управління, у якій цифрова аналітика перетворюється на центральний елемент корпоративної стратегії, що поєднує технологічну інноваційність із науково обґрунтованою управлінською раціональністю.

Висновки

Проведене дослідження дозволило обґрунтувати концептуальні засади інтеграції обліково-аналітичного забезпечення у систему стратегічного консалтингу підприємства, визначити його структурно-функціональні

параметри та окреслити перспективи розвитку в умовах цифрової трансформації економіки. Узагальнення теоретичних і прикладних положень дало змогу розглядати обліково-аналітичне забезпечення не як допоміжну інформаційну підсистему, а як інтелектуальне ядро стратегічного управління, що формує інформаційно-аналітичну основу для розроблення, реалізації й моніторингу стратегічних рішень.

Доведено, що ефективність стратегічного управління безпосередньо залежить від рівня інтегрованості аналітичних процесів у систему консалтингової підтримки підприємства. Обліково-аналітична інформація, перетворена в аналітичні знання, забезпечує зв'язок між ретроспективними даними, поточним станом бізнесу та прогностичними орієнтирами його розвитку. Визначено, що ключовою умовою результативності цієї інтеграції є побудова єдиної аналітичної інфраструктури, яка функціонує за принципом безперервного аналітичного контуру, забезпечуючи циклічну взаємодію між інформаційним, аналітичним та консалтинговим рівнями.

Розроблена концептуальна модель інтеграції обліково-аналітичного забезпечення у стратегічний консалтинг характеризується системністю, адаптивністю й ітеративністю. У її межах інформаційно-обліковий рівень формує достовірну базу даних, аналітико-інтерпретаційний рівень трансформує ці дані у стратегічно релевантні показники, а консалтингово-стратегічний рівень забезпечує практичну імплементацію аналітичних висновків у процес стратегічного управління. Така побудова сприяє підвищенню точності прогнозування, релевантності стратегічних рішень і зниженню інформаційних ризиків.

Показано, що цифровізація господарського середовища виступає каталізатором еволюції обліково-аналітичних систем. У цифровій економіці формуються нові виміри стратегічного консалтингу, засновані на використанні інтелектуальних технологій штучного інтелекту, машинного навчання, когнітивної аналітики, хмарних обчислень і блокчейн-платформ. Вони забезпечують перехід від постфактум-аналізу до continuous intelligence безперервного аналітичного супроводу стратегічних рішень у реальному часі. У результаті обліково-аналітичне забезпечення трансформується у динамічну, самонавчальну систему, здатну прогнозувати сценарії розвитку та створювати інформаційно-аналітичні умови для випереджального управління.

Визначено, що перспективи розвитку досліджуваного напрямку пов'язані з формуванням аналітично-консалтингових екосистем нового покоління, інтеграцією відкритих даних, цифрових платформ і алгоритмічних сервісів у єдине інформаційне середовище стратегічного управління. Подальші дослідження доцільно спрямувати на моделювання адаптивних цифрових архітектур обліково-аналітичного забезпечення, розроблення методів оцінювання ефективності їх інтеграції у стратегічний консалтинг, а також на аналіз етичних та безпекових аспектів використання інтелектуальних технологій у стратегічній аналітиці.

Таким чином, результати дослідження мають як теоретичне, так і прикладне значення – вони поглиблюють наукове розуміння інтеграції аналітичних

систем у стратегічне управління та формують концептуальне підґрунтя для побудови нової парадигми обліково-аналітичного забезпечення в умовах цифрової економіки, що забезпечує підприємствам стійкість, інноваційність та довгострокову конкурентну перевагу.

Список використаних джерел:

1. Бойченко, В. До формування обліково-аналітичного продукту управління віртуальними активами сільськогосподарського підприємства. *Сталий розвиток економіки*, 2025 № 4 (55), С. 651–655. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-55-88>
2. Бруханський Р. Ф. Параметри розвитку корпоративної стратегічної обліково-аналітичної системи підприємства. *Облік і фінанси*. 2020. № 1 (87). С. 13–19. URL: <https://dspace.wunu.edu.ua/handle/316497/38357>
3. Зварич О Когут Н Інтеграція інформаційних технологій в управлінські процеси: ключові переваги та виклики *Наукові інновації та передові технології Серія «Економіка»*. 2025. № 8 (48) URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/nauka/article/view/27528>
4. Колісник Г. М., Шулла Р. С., Левкулич В. В. Концептуальні аспекти організації обліково-аналітичного забезпечення стратегічного управління витратами підприємства. *Економічний простір*. 2022. № 177. С. 62–68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/177-11>
5. Мискін Ю., Романюк А., Денешук К. Моделювання обліково-аналітичного забезпечення управління цінністю підприємства. *Український економічний часопис*. 2023 № 1, С. 34–37. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2023-1-6>
6. Михалків А., Кермач В. Концептуальна модель обліково -аналітичного забезпечення для обґрунтування стратегії розвитку основних засобів на підприємстві. *Міжнародний науковий журнал «Грааль науки»*. 2021 № 10, С. 67–73. URL: <https://archer.chnu.edu.ua/handle/123456789/2769?show=full>
7. Талах, Т., & Голячук, Н. Цифровізація обліку для забезпечення ефективного розвитку бізнесу. *Економіка та суспільство*. 2025 № 71. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-12>
8. Шевченко Л.С. Стратегічний консалтинг: теорія, практика, бізнес-індустрія *Економічна теорія та право*. 2019. № 2 (37). DOI: <https://doi.org/10.31359/2411-5584-2019-37-2-48>
9. Appelbaum, Deniz; Kogan, Alexander; Vasarhelyi, Miklos; and Yan, Zhaokai Impact of Business Analytics and Enterprise Systems on Managerial Accounting. *Department of Accounting and Finance Faculty Scholarship and Creative Works*. 2017 № 63. URL: <https://digitalcommons.montclair.edu/acctg-finance-facpubs/63>
10. Baker P., Hoskisson R. Digital Transformation and Consulting Models: The Role of Big Data Analytics. *Strategic Consulting Review*. 2022. Vol. 15. Iss. 4. P. 210–228. DOI: <https://doi.org/10.1080/0965254X.2022.2034567>
11. Davenport T.H., Ronanki R. Artificial Intelligence for the Real World. *Harvard Business Review*, 2018, January–February issue. URL: <https://hbr.org/2018/01/artificial-intelligence-for-the-real-world>
12. Makarenko A.P., Levchenko Z.M., Priyda T.B., Leha O.V., Yaloveha L.V. Accounting and analytical support of the enterprise's strategic management on the basis of key efficiency parameters. *Academy of Accounting and Financial Studies Journal*. 2019. Vol. 23, Special Issue 2. P. 1–6. URL: <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/bitstream/123456789/6446/1/Accounting-and-Analytical-Support-of-The-Enterprises-Strategic-Management-1528-2635-23-SI-2-423.pdf>
13. Porter M.E., Heppelmann J.E. How Smart, Connected Products Are Transforming Competition. *Harvard Business Review*, 2018. URL: <https://hbr.org/2018/11/how-smart-connected-products-are-transforming-competition>
14. Putra D. M., Juniardi E. Digital transformation in accounting: Navigating the future of the profession through systematic review and meta-analysis. *KnE Social Sciences*. 2024. № 9 (5). P. 123–145. URL: <https://knepublishing.com/index.php/KnE-Social/article/view/16467>

15. Roieva O., Shepeliuk V., Zhuhan V. Integration of accounting and analytical support into the enterprise inventory management system. *Collection of Scientific Papers "Scientific Notes"*. 2024. Vol. 37 (4). P. 87–96. DOI: http://doi.org/10.33111/vz_kneu.37.24.04.08.054.060
16. Solano MC, Cruz JC. Integrating Analytics in Enterprise Systems: A Systematic Literature Review of Impacts and Innovations. *Administrative Sciences*. 2024. Vol. 14 (7). P. 138. DOI: <https://doi.org/10.3390/admsci14070138>
17. Stan Brignall, Joan Ballantine, Strategic Enterprise Management Systems: new directions for research. *Management Accounting Research*. 2004. Vol. 15. Iss. 2. P. 225–240. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.mar.2003.10.003>.

References:

1. Boichenko V. (2025) Do formuvannia oblikovo-analitychnoho produktu upravlinnia virtualnymy aktyvamy silskohospodarskoho pidpriemstva. [To the formation of an accounting and analytical product for managing the virtual assets of an agricultural enterprise] *Stalyi rozvytok ekonomiky*, no. 4 (55), pp. 651–655. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-55-88>
2. Brukhanskyi R. F. (2020) Parametry rozvytku korporatyvnoi stratehichnoi oblikovo-analitychnoi systemy pidpriemstva. [Parameters for the development of a corporate strategic accounting and analytical system for an enterprise] *Oblik i finansy*, no. 1 (87), pp. 13–19. Available at: <https://dspace.wunu.edu.ua/handle/316497/38357>
3. Zvarych O., Kohut N, (2025) Intehratsiia informatsiinykh tekhnolohii v upravlinnski protsesy: kliuchovi perevahy ta vyklyky [Intehratsiia informatsiinykh tekhnolohii v upravlinnski protsesy: kliuchovi perevahy ta vyklyky] *Naukovi innovatsii ta peredovi tekhnolohii Seriia "Ekonomika"*, no. 8 (48). Available at: <http://perspectives.pp.ua/index.php/nauka/article/view/27528>
4. Kolisnyk H. M., Shulla R. S., Levkulych V. V (2022). Kontseptualni aspekty orhanizatsii oblikovo-analitychnoho zabezpechennia stratehichnogo upravlinnia vytratamy pidpriemstva. [Conceptual aspects of organizing accounting and analytical support for strategic cost management in an enterprise. Economic space] *Ekonomichnyi prostir*, no. 177, pp. 62–68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2224-6282/177-11>
5. Myskin Yu., Romaniuk A., Deneshchuk K. (2023) Modeliuvannia oblikovo-analitychnoho zabezpechennia upravlinnia tsinnistiu pidpriemstva. [Modelling of accounting and analytical support for enterprise value management] *Ukrainskyi ekonomichnyi chasopys*, no. 1, pp. 34–37. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8273/2023-1-6>
6. Mykhalkiv A., Kermach V. (2021) Kontseptualna model oblikovo -analitychnoho zabezpechennia dlia obgruntuvannia stratehii rozvytku osnovnykh zasobiv na pidpriemstvi [Conceptual model of accounting and analytical support for substantiating the strategy for the development of fixed assets at the enterprise.]. *Mizhnarodnyi naukovyi zhurnal "Hraal nauky"*, no. 10, pp. 67–73. Available at: <https://archer.chnu.edu.ua/handle/123456789/2769?show=full>
7. Talakh T., Holiachuk, N. (2025) Tsyfrovizatsiia obliku dlia zabezpechennia efektyvnoho rozvytku biznesu. [Digitisation of accounting to ensure effective business development.] *Ekonomika ta suspilstvo*, no. 71. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-12>
8. Shevchenko L.S. (2019) Stratehichni konsaltni: teoriia, praktyka, biznes-industriia [Strategic consulting: theory, practice, business industry]. *Ekonomichna teoriia ta pravo*, no. 2 (37) DOI: <https://doi.org/10.31359/2411-5584-2019-37-2-48>
9. Appelbaum Deniz; Kogan Alexander; Vasarhelyi Miklos; Yan Zhaokai (2017) Impact of Business Analytics and Enterprise Systems on Managerial Accounting. *Department of Accounting and Finance Faculty Scholarship and Creative Works*, no. 63. Available at: <https://digitalcommons.montclair.edu/acctg-finance-facpubs/63>
10. Baker P., Hoskisson R. (2022) Digital Transformation and Consulting Models: The Role of Big Data Analytics. *Strategic Consulting Review*, vol. 15, iss. 4, pp. 210–228. DOI: <https://doi.org/10.1080/0965254X.2022.2034567>.
11. Davenport T.H., Ronanki R. (2018) Artificial Intelligence for the Real World. *Harvard Business Review*, January–February issue. Available at: <https://hbr.org/2018/01/artificial-intelligence-for-the-real-world>

12. Makarenko A.P., Levchenko Z.M., Priydak T.B., Leha O.V., Yaloveha L.V. (2019) Accounting and analytical support of the enterprise's strategic management on the basis of key efficiency parameters. *Academy of Accounting and Financial Studies Journal*, vol. 23, Special Issue 2, pp. 1–6. Available at: <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/bitstream/123456789/6446/1/Accounting-and-Analytical-Support-of-The-Enterprises-Strategic-Management-1528-2635-23-SI-2-423.pdf>
13. Porter M.E., Heppelmann J.E. (2018) How Smart, Connected Products Are Transforming Competition. *Harvard Business Review*. Available at: <https://hbr.org/2018/11/how-smart-connected-products-are-transforming-competition>
14. Putra D. M., Juniardi E. (2024). Digital transformation in accounting: Navigating the future of the profession through systematic review and meta-analysis. *KnE Social Sciences*, no. 9 (5), pp. 123–145. Available at: <https://knepublishing.com/index.php/KnE-Social/article/view/16467>
15. Roieva O., Shepeliuk V., Zhuhan, V. (2024). Integration of accounting and analytical support into the enterprise inventory management system. *Collection of Scientific Papers "Scientific Notes"*, vol. 37 (4), pp. 87–96. DOI: http://doi.org/10.33111/vz_kneu.37.24.04.08.054.060
16. Solano M C, Cruz J C. (2024) Integrating Analytics in Enterprise Systems: A Systematic Literature Review of Impacts and Innovations. *Administrative Sciences*, vol. 14 (7), p. 138. DOI: <https://doi.org/10.3390/admsci14070138>
17. Stan Brignall, Joan Ballantine (2004) Strategic Enterprise Management Systems: new directions for research. *Management Accounting Research*, vol. 15, iss. 2, pp. 225–240, DOI: <https://doi.org/10.1016/j.mar.2003.10.003>.